

Cerere de decizie preliminară introdusă de Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 20 noiembrie 2013 — Martin Meat Kft./Géza Simonfay și Ulrich Salburg

(Cauza C-586/13)

(2014/C 71/04)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Martin Meat Kft.

Pârâți: Géza Simonfay, Ulrich Salburg

Întrebările preliminare

1. Se poate vorbi despre punere la dispoziție a forței de muncă în sensul dreptului Uniunii, în special în raport cu definiția noțiunii „punere la dispoziție a forței de muncă” consacrate în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauzele conexe C-307/09-C-309/09 ⁽¹⁾, în cazul în care mandatarul își asumă obligația de a prelucra, prin intermediul propriilor lucrători, jumătăți de carcace de bovine în abatorul mandantului, în localurile închiriate de acesta, și de a le condiționa în pachete de carne pregătite pentru comercializare, în împrejurările în care mandatarul este remunerat în funcție de kilogramele de carne prelucrată și trebuie să suporte o diminuare a prețului stipulat pentru prelucrarea cărnii în cazul în care calitatea acesteia este insuficientă, luând în considerare de asemenea faptul că, în statul membru gazdă, mandatarul prestează servicii exclusiv în beneficiul mandantului menționat și că acesta din urmă efectuează controlul de calitate al operațiunilor de prelucrare a cărnii?
2. Principiul fundamental enunțat în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauzele conexe C-307/09-C-309/09, potrivit căruia punerea la dispoziție a forței de muncă poate fi limitată pe durata aplicării dispozițiilor tranzitorii referitoare la libera circulație a lucrătorilor prevăzute în tratatele de aderare ale statelor membre care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004, este aplicabil și în cazul detașării unor lucrători efectuate în cadrul punerii la dispoziție a forței de muncă, prin care o întreprindere cu sediul într-un stat membru care a aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004 detașează lucrători în Austria, atunci când detașarea menționată intervine într-un sector care nu este protejat în sensul tratatelor de aderare?

⁽¹⁾ Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 februarie 2011.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 19 noiembrie 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Cauza C-589/13)

(2014/C 71/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Pârâtă: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Întrebarea preliminară

Articolul 56 CE (în prezent articolul 63 TFUE) trebuie interpretat în sensul că se opune unui sistem de impozitare a câștigurilor de capital și a veniturilor obținute de o fundație privată austriacă din cesiunea participațiilor care prevede că fundației private i se aplică o sarcină fiscală sub forma unui „impozit intermediar” în vederea asigurării unei impozitări unice la nivel național doar în cazul în care, în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri, beneficiarul donațiilor provenite de la fundația privată este scutit de impozitul pe câștigul de capital care se aplică în principiu donațiilor?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 noiembrie 2013 — „go fair” Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg-Altona

(Cauza C-594/13)

(2014/C 71/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „go fair” Zeitarbeit OHG

Pârât: Finanzamt Hamburg-Altona

Întrebările preliminare

1. Cu privire la interpretarea articolului 132 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾:

- (a) Puterea de apreciere recunoscută unui stat membru de a califica un organism drept organism cu caracter social înseamnă că acest stat membru poate recunoaște acest caracter social și serviciilor prestate de persoane pentru casele de asigurări sociale și pentru casele de asigurări pentru dependență, însă nu și serviciilor prestate în mod direct persoanelor dependente de către personalul de îngrijire autorizat?
- (b) În cazul în care serviciile prestate de personalul de îngrijire autorizat trebuie considerate ca fiind ale unui organism cu caracter social: recunoașterea acestui caracter unui agenții de plasare a personalului temporar care pune la dispoziție personal de îngrijire autorizat organismelor pentru îngrijirea persoanelor dependente (organisme beneficiare) rezultă din recunoașterea caracterului social al serviciilor prestate de personalul pus la dispoziție?
2. Cu privire la interpretarea articolului 134 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată:

Punerea la dispoziție a personalului de îngrijire autorizat în vederea prestării de servicii de îngrijire în cadrul organismului beneficiar (utilizatorul) trebuie considerată ca fiind esențială pentru realizarea cifrei de afaceri direct legată de ajutorul social și securitatea socială, în cazul în care organismul beneficiar nu își poate îndeplini activitatea în lipsa acestui personal?

(¹) JO L 347, p. 1.

Recurs introdus la 25 noiembrie 2013 de Duravit AG și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauza T-364/10, Duravit AG și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (reprezentați: Dr. U. Soltész, LL.M. și C. von Köckritz, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

1. Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauza T-364/10, în măsura în care prin aceasta a fost respinsă acțiunea formulată de recurente;
2. anularea în tot, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, a articolului 1 alineatul (1) și a articolelor 2 și 3 din Decizia C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 în cazul COMP/39.092 — Produse și accesorii pentru baie, în măsura în care privesc pe recurente;
3. cu titlu subsidiar (în raport cu al doilea capăt de cerere), anularea amenzii aplicate recurentelor prin decizia menționată sau reducerea acesteia în mod semnificativ;
4. cu titlu încă mai subsidiar (în raport cu al doilea și al treilea capăt de cerere), trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu aprecierea în drept din hotărârea Curții;
5. în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în procedurile desfășurate la Tribunal și la Curte.

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă șase motive de recurs.

În primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 31 din Regulamentul nr. 1/2003, prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil [articolul 47 și articolul 48 alineatul (1) coroborate cu articolul 52 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale și cu articolul 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale], întrucât, deși s-a solicitat în mod expres, Tribunalul a refuzat să examineze pe fond decizia atacată, a considerat că există o prezumție de exactitate în privința constatărilor de fapt și drept ale Comisiei și nu a exercitat în mod suficient competența de apreciere în cadrul stabilirii amenzilor.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 263 TFUE, dreptul reclamantelor la o cale de atac efectivă [articolul 47 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale] și principiul egalității armelor, întrucât a exercitat necorespunzător controlul de legalitate, depășind limitele acestuia în defavoarea recurentelor.

În al treilea rând, Tribunalul a denaturat vădit conținutul dosarului în privința mai multor aspecte, într-un mod care a afectat semnificativ soluționarea cauzei, săvârșind astfel erori de drept, și a încălcat principiile recunoscute în materia administrării probelor.